

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 ft — kv. Nyugodt évre 8 ft 50 kr.
 Fél évre 5 — kv. Éves áram — 10 —
 Előfizetési pénz minden külföldi: FO-PICZ,
 V. E. S. E. Y. HÁZ FOLDSZINT, a szerkesztő-
 ségbe bérletre küldendő.
 Előfizetési helyben:
 TELEGI K. LAJOS & H. CSÁTHY KÁROLY
 Knyvkereskedő- és a szerkesztőség. —
 Függetlenség utján.

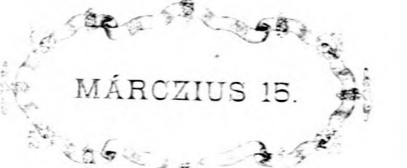
DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Önkényes hirdetésért 5 kr.
 Nagyból kezdődő, mint minden más hírtől
 hirdetésért, sőt szerkesztő részéről
 a díj.
 Helyreállítás minden bejelentésért külön 50 kr.
 „Nyitólát” és megjelentől költségek
 külön 100 kr.
 Név vagy névvel ellátott bejelentés
 nem vételnek tekintendő. — Ügyzint
 iratok nem adnak vissza.

Márczius 15. — Magyarország új-
 zsidóinak ünnepe. 29 év gürdült az
 enyészett ölébe, mióta e napot a nemzeti
 felkeltés ünneppé szentelték. — 29 év
 győr örömeivel, hosszú fájdalmával.
 Mi volt márczius 15. 1848-ban, és
 mostan mi? Akkor a szabadság az új-
 zsidóinak hajnala, mely bíbor sugárait a
 lelkesedés ünneppé szentelte. — 29 év
 győr örömeivel, hosszú fájdalmával.
 Halálom álmat látszott aludni a ma-
 gyar e szavad eljén. Az 1812-ki ország-
 gyűlés szövege után egy új hon-
 ügyösséghozásra nem gondolt több senki
 az udvarnál, mert bekövetkezett Napo-
 leon bukása, s a bécsi kabinet akkor is,
 mint most, azt hitte, hogy nem tartozik
 semmi különös tekintettel viselkedni
 Magyarország iránt, s így a törvényeket is
 mellőzheti.

De nem készt soká az öbresszó szó-
 zat, a nagy Széchenyi felrúgta a nemzeti
 lethargiáját: — felébredt az, és
 erősebben mint valaha, — a bus orosz-
 lán visszakérte ehellett fogait, szabadsá-
 gát, honát.
 Nagy idők szülnék nagy embereket.
 A negyvenes évek történetében fényes
 nevek ragyognak, nevek minőkkel a clas-
 sikus kor történetének legfényesebb lap-
 jait tüntetnek. A magyar Tyrtus,
 Kossuth, Széchenyi, a legrágábbat hoz-
 ták előtűzolt, mert nemzetüket oly na-
 gyon szerették. A dalmok — hajh! — a sa-
 ták zajában lehetne ki nagy és nemes
 lelki: Kossuth, a nemzet megtestesült
 génusa idegen föld béréze alatt a hon-
 telenség bánatos napjait éli; Széchenyi
 ... föllázza a kőbe, a jók leg-
 jobbjai hát ily sorsra jutnak? ...
 Mi vár még rád óh hazám! hát a
 megpróbáltatások hosszú sora még nem
 telt ki? ...
 El ti komor képek ...
 29 évvel ezelőt e napon zendült
 meg a szózat, mely mint az utolsó ítélet
 hangja viszhangozott Kárpátoktól Adriáig:
 „Talpra magyar lé a haza.”

Egy fájdalmas óráds sajgott át a
 homi kebleken: veszélyben a nemzet!
 Nem volt a magyar már halott, föl-
 támadt már Széchenyi szava, s most
 felkelt, hogy koporsójának szegéből kar-
 dot kovácsoljon, — visszatérte ősi ere-
 jét, melyet századokon át esodált Európa.
 „En leborult a nemzet nagysága előtt,”
 mondá Kossuth jul. 11-én 1848-ban.
 Mártius 15. valdó képe a magyar nép
 ebredésének, győzelmes esatát elpustaja,
 bár még akkor csak kevés gondból, hogy
 a Tisza s Duna partján nem soká együk
 dörögnek ...
 Végre lezajlott a vihar. Sírva tür-
 tók össze a vén huszárak karjajukat Vi-
 lágosnál, hogy a muszkának lába elő-
 dobják, s halálisan ezer sebből vérezve
 hevert a földön a letiprot nemzet.
 Márczius 15. a magyar nemzet di-

csőségének, de eltiprot dicsőségének haj-
 nala!
 Olyan volt a nemzet döntésében mint
 a nemes ezdrus. Koronáját földre hant-
 lá, hol nyomorult féregként díszet lerág-
 ták, s magas sudarát undok lábakkal
 tiprották meg.
 Sötét fátyolt a multakra ... El-
 magyar, áll Buda még? ... Az idő be-
 heggeszté az ütött sebeket, ne tépjük
 föl újra azokat, nem halt meg a leányzó
 csak aluszik ...
 Aluszik hajh! ki rázza fel mély ál-
 mából? ki az, kinek velejében az isteni
 eszmék megfogázanak és kinek szívét
 a gyvaság ördöge vagy az öbösség le-
 nem bilincselte?

Ebredj magyar nép! az idő nagy
 eseményekkel vémles, s úgy lehet nem-
 soká ismét a lét vagy nemlét kérdései
 forognak közközm. Az emberek százezrei
 gyülekeznek határaid közelében szent
 hározot hirdetenek egyetlen bajtársal s
 rokonod ellen, hogy azt széttörve kigyó
 üléssükkel majd téged is agyonzorítsa-
 nak. Vésd labba utolsó tehetedségedet —
 színjének meg a keserű pártussák —
 törvényes uton, a törvényhozó
 testület által tiltakozzállj. Ünne-
 pelyesen minden invasio ellen,
 mely a szomszéd testvér
 nép határait ront.

1865. február 20-án azt mondta
 gr. Andrássy Gyula: „Erdély
 stratégikus helyzete olyan,
 mely a lehetőségek sor-
 rába teszi azt, hogy muszka
 sereg a Dunán keresztül Tö-
 rökország belseje felé halad-
 hasson, egy sereget hagyván
 Erdély hegyei között, mely
 minden perczben elvághatja
 összeszekötötéseitől.” ...
 A magyar nemzetnek nem lehet oly-
 bine a mi miatt az elenyészett nemze-
 tek sorsára jussón s ma midőn márczius
 15-ét ünneplünk nem lehet, hogy halotti
 torunkat ültünk meg. De a nemzetnek
 magának kell megragadni a kivetzó szö-
 véteket s nem engedni, hogy idegenek
 bábjátéka legyen.

Ha majd a vihar elvonul s minket
 helyünkől kimozdítani, rajunk diadal-
 maskodni nem tudott: önérettel tekin-
 tetünk vissza a mai napra, mely feura-
 radásunk ünnepe leand.
 Isten öntön a nemzetre bizalmat,
 erőt a megpróbáltatások napjain, ener-
 giát — és
 „Magyarországot a poklok kapui sem
 döntik meg.”
 Harsányi F. ö.

— A kevy. ház mártius 14-ki ülése az
 interpellációkra adott feleletnek egész sorát hall-
 gatta meg. Ezek köréből kiemeltek a Helfy
 interpellációjára adott más, chuki válasz, mert
 ez érintette a kiegyezés kérdését is a Polit
 interpellációjára adott felelet, Helfy felszólá-
 sára a miniszterelnök szöbe hozta a kiegyezés
 kérdéseket egyes fraziáit, magyarazta multkor
 nyilatkozatait és szöbe az önálló bank felál-
 lítására ellenbe 6 Felszöbe által táplált ag-
 godalmakról. Polit interpellációjára adott fele-
 letben a miniszterelnök az európai hatalmak
 együttes eljárását hangsúlyozza a kért kérdés-
 ben. A ház minikét választ tudomásul vette.

— Orosz lovasság. Nagyon rossz előjelt
 látta az orosz főherceg a hadi dicsőségnek e
 hó 7-9. napjain. Ekkor szemlélték meg a
 12 darab kőmődi aranyat kapott legatúsi
 honorarium fejebe. Az ünnepe elhunat, a vendé-
 gek is oszlani kezdének.
 Jucei ö nagyságának is elő állott hintaja,
 melyben gyönyörű négy nemes fajú ló volt
 befogva, ezüst kulcsos francia szerszámokkal,
 kocsisa irgalmatlan nagy medvébőr prémes
 kaptaprékban, s épp olyan fűveggel tartá kezé-
 ben a fehérselyem fogantyús gyepölkét ö
 nagysága ottól láb s borotvált képi inassa,
 szinte hosszú, bárdny belső nyg kaputörökba,
 felér nyakkendősen, timéres ezüst gömbölkkel
 állított a hinta ajtajánál, és segítette fel ö nagy-
 ságát az ülésbe. — S midőn e mind meg volt,
 még egy rakás udvolet után az ur fogat el-
 robogott. Azonban alig pár lépés után ismét
 megállott, s ö nagysága éles kiáltására K. Mar-
 zti ott ternet, megmondván neki, hogy ha a
 kosta históriáról valamit fog hallani, megemlé-
 kezzen rá a mit ígért. — Avval ismét meg-
 indult a pompás fogat és kihajtott az udvar-
 ból.

Faggatrák aztán persze K. Marezit, de
 lát nem szöletöl volna a világról sem semmit,
 — hanem ö is fogatott s készült. — A tekin-

dragonyos, huszár- és kozák- ezredeket. A
 dragonyosok nagyon piszkosok s annyira lusták
 és ügyetlenek, hogy még az orosz főherce-
 get is, ki az ily látványokhoz hozzá van szokva
 megdöbbenetnek. Pofacsontjaik nagyon kiállók,
 kezők idomtalanul nagy, de karjók vékony,
 hátuk görbe s mellök behorpadt. Mikor a
 főherceg kérdőre vonta a dragonyos tiszteket:
 mert oly meoskos a legénység? — azt a
 meentséget hallotta, hogy az nap reggel érke-
 tek kétezer ól távolságról. Azért piszkosak! —
 Ilat még milyen a dragonyosok fegyverzetel!
 Baljukon kard lög, s ugyancsak bal kezökben
 gyíkeslős puskát hordának, de ez nem tartják
 vállukon, hanem úgy cipelik, mint a seprőt. 4
 — 5 ily „vitöz” után következik egy dragonyos
 aki nem cipel puskát; ennek olyan lovászfélé
 feladata van, t. i. hogy a leestő dragonyos lovat
 fölfogja: az ily leesés alatt azonban nem kell
 épen azt érteni, hogy gölyötöl esnének el,
 hanem ha esetleg — s ez eset igen gyakori! —
 ügyetlenségéből vagy részegségéből kihullanak
 a nyeregből. A lovat oly ügyetlentül ilik meg,
 hogy gyorsabb menetre képtelenek, mert azon-
 nal a földre hullanak. — Ép oly rozslóvasok
 a huszárak akik vashegyű lándzsát viselnek
 kard helyett; valószínűleg azért, hogy a huszár
 eszméletét teljesen nevettségessé tegyék. — Végül
 következik a kozákok. A kozák az a muszká-
 nak ami volt a töröknek a janisár s a magyar-
 nak a „fekete huszár”, hogy t. i. most már
 nem tett ugyan mint a dragonyost és huszár
 az európai külsőség majommal, de épen csak
 ennyi a kozák érdeme s ez az egész értéke.
 Nevén és fegyverzetel kívül semmi külön-
 bözött meg a többi lovasságtól: iszások, lusta
 és ügyetlen, de a régi padárjlesztő ruha mely-
 ben jól érzi magát a kozák, a muszkák közt nagy
 tekintélyt ad neki. — A főherceg lakása ablak-
 kából tartotta szemlélt. Közönség kerés volt e
 katonaság szemlélt: valószínűleg azért, mert
 ugyis eleget látják őket a — koromszékben.

Népgyűlés Szathmár-Némethiben.
 Több választó polgár hazafias érzéstől ar-
 hatva, folyó évi márczius hó 11-én népgyűlés
 összehívását találta szükségesnek, hogy a kor-
 mányban a bankkérdést illetőleg tett kiegye-
 zésével szemben az országgyűléshez az önálló
 nemzeti bank és önálló vánterület felállítása
 iránt felirat intéztesék.
 Városunkban ennél nevesebb — poli-
 tikai pártkülönbség nélkül — gyűlés alig
 tartatott.
 A legtagasabb terem, a eszinadia ipar-
 társulat nagy terme müellékszobákkal együtt
 zsúfolásig megtelt a közönséggel.
 Legelőbb Kiss János ügyvéd volt ország-
 gyűlési képviselő, mint egyike a népgyűlés
 összehívóinak emelt szót:
 Indokolt beszéd után megkerestem ki-
 vánja Beres Bálint országgyűlési képviselőt az
 iránt, hogy az 1875. július hóban megválasz-
 tatása alkalmával kiadott programjában az
 önálló nemzeti jogbank felállítását és önálló
 vánterület támogatását ígerte, ösmérje köte-
 lességének a bankra vonatkozó osztrákokkal
 való egység ellen szavazni és programjában
 a népek adott ígertétet válsba be. Aján-
 lom indítványomat elfogadása.

Ezután Uray Géza ügyvéd kiemelte, mi-
 szerint az előtte szölt indítványa általános he-
 lyesléséből azon következtetést vonja, miszerint
 mindnyájunk akaraja az, hogy az ország-
 gyűléshez felirat intéztesék, az önálló bank
 és önálló vánterület felállítása iránt, ennel-
 fogva kéri az előtte tett indítványt elfogadni,
 és a határozatot azon értelemben kihozni.
 Beres Bálint országgyűlési képviselő szö-
 lalt fel. Kijelenté, miszerint ö programjában
 kifejezte, hogy ö hajajja az önálló bank fel-
 állítását, de minosen a hazában egy magyar
 ember sem, ki azt ne óhajtaná, és ö nem azért
 jött a népgyűlésbe, hogy megdühassa, mit
 óhajja a nép, hanem annyiban ötközök az ön-
 álló bank felállításához akadályokba. Azért
 jött, hogy tanítsa meg öt az indítványozó, mi-
 ként lehet az akadályokat a nemzet javára
 elhárítani, ha erre megintották, hogy az ötet
 választó bizalmából megillető helyen, az or-
 szággyűlésen az önálló bank felállítása tárgyá-
 ban fel fog szölni.

teses Kakas Márton ur hintáját is készíteték,
 számszámozták. Makrai Gyurka követöz is
 tisztán rendben készen volt a nyergeléssel, csak
 odában a nagytöremben nem voltak még kés-
 zen a buszozással.
 Mikor jön már legatús ur orra a mi vi-
 dékünkre, kérdé Mari Kondor Miskát, talán
 soha sem ugy-e? esak hogy egyszer már me-
 lott Patakon jobb az élet mindenfélle mulat-
 ság, hát még az a sok szép leány ugy-e.
 Engedej meg a küsszony nekem had
 vajjam be azt, hogy e néhány nap, melyet ez
 ur körben, s kiváltképpen a tekintetes kis-
 sázonny közelében töltöttem, elefelejtetnek
 becsütek felednek meg élok, s majd ha így-
 keztem oly helyzetben juttat, mely által ez
 ur esalad küszöbét nem mint legatús léphet-
 tem át, jöjjön az az idő bár mikor, eljövök,
 s mint egészen magán ember meg fogom nézni
 a küsszonyt.
 Ezzel egy illetékes complimentet vágott,
 s minékutána azon ur kegyet, melyben rész-
 sült e hajlékban igen érzékenyül megköszö-
 volta távozott a teremből.

Miska te fiam, te legatús, hova még
 szóla Kakas Márton ur.
 Hát instálom haza.
 Csak nem ment tán el az eszed, így gya-
 log akarsz menni.
 Így én. — a legatús forspont a legol-
 esőbb, ezt is meg kell próbálni.
 No fiam azt meg nem engedem, te meg
 a földnaggy velem együtt jöjjök, én kísérlek
 be benneteket Patakra.
 Midőn aztán a földnaggy is elmondott
 mindent a szép Kakas leányoknak sorba, —
 felkötötte kardját, s még egynehányzszor kom-
 plementozta, felültek a már elő állott hintába,
 melyek öbe 4 szép almás szürke volt fogva,
 mindnyáján jó melegen bundában voltak. Vég-
 re aztán esett, esatt, kiesztette a kocsis a
 sühögöt s gürdült a nagy járnú nagy nyiszor-
 gással a havon.
 Üres lett a kuria ...
 A leányok összebuktak egy szobába, be-
 szelgetni; trécsélni, be derék fü az a legatús
 — de szép katonára, a Rónaszéki: be gonosz
 esont az a K. Marezi, hát még az a Jucei né-
 ni s. a. t. s. a. t.

A vámkérdést illetőleg kijelenti, hogy
 programjában nem ígerte annak támogatását,
 mert e tárgyról semmi ösmérlettel nem bír s
 nem is tudhatja, hogy vajjon a közös vagy ön-
 álló vánterület volna hasznosabb az országra
 ... (Oszinte szó! kiáltott fel a majoritás egyik
 tagja.)
 Erre a népgyűlés, ideértve Beres Bálint
 képviselőt urat is, elhatározta az önálló bank és
 önálló vánterület felállítására iránt feliratot
 intézni az országgyűléshez. E ezelből a kérvé-
 ny szerkesztésére két, s a j. könyv hiteltel-
 tessére s felterjesztésére 24 tagból álló bizot-
 ság választott.
 Kiss János ügyvéd személyes kérdés-
 ben, minthogy Beres Bálint képviselő felhívta,
 hogy ö tanítsa meg azon módokra, melyek-
 kel elhárítani lehetne az akadályokat, melyek
 az önálló bank felállításának útjában állának.
 — megjegyzi, hogy ezzel tán nevettséget akart
 előidézni.
 A képviselő ur rendelkezésére áll az or-
 szágos könyvtár, értéktesbe van a kormány-
 nyal, honnan merített elég tanúságot, csak
 akarjon. Egyébiránt ott van az országgyűlés
 bölcsessége, az képes az előtornyosuló akadály-
 loyakat eloszlatni, csak akarja azt az ország-
 gyűlés többsége.

Ezzel a gyűlés bezáratott. A mai népgyű-
 lések egyike volt azoknak, hol az értelmiség
 a polgársággal egyetemben politikai pártkül-
 lönség nélkül részt vett, melyben soha a
 kezdeményezés a függetlenségi párt több tag-
 jai által történt, az indítványt egyéni meggyö-
 ződésből mindenik politikai párt támogatta s
 helyesléte.
 Meglátjuk, hogy Beres Bálint ur a köz-
 óhaj ekkéni nyilvánítása után, minket akare-
 képviselni adott programja szerint, vagy ön-
 önön magát és saját érdekeit?

A választó kerületekben igen élénk és
 egészséges mozgalom indult meg a kötelesek-
 seket és programjukat megszegző képviselők
 ellen. A közönség, Gyöngyös példájára és a
 szegedi népkör időszerű felhívására, kezdi te-
 lők megérteni. Uray Géza ur talpraesett mon-
 datát, hogy a képviselőt nem kepmutatónak
 választják. Legújában Szathmár-Némethi város
 értelmis polgársága lépett sorompóba a
 parlamenti többség lelkiismeretlenségére ellen.
 A népgyűlés felolvasóit alább találják
 meg olvasónk a kimerítő tudósítást, melyből
 nem kis meglepetéssel fognak értesülni Szathmár-
 Némethi város képviselőjének Beres Bá-
 lint urnak egy fogásáról. Ez az érdemektől
 elzugszökött képviselő nem tudván kibújni
 a programjában adott szótartás kötelessége
 alól egyszenen, kapta magát a népgyűlés szö-
 lalt fel, esináljon banktervet a kormány és or-
 szággyűlés helyett.

Beszédének e pontjáról egy másik tudó-
 sis is felszólt előtűnk, mely szerint ö azon
 mézetenek adott kifejezést, hogy „a bankot
 óhajjta, de ennek sok akadály állja útját, s íj
 szemlezzeti a közönséget ugy ne járjon mint
 a makacs gyermek, ki atyjának azt mondá,
 há nadragot nem veszsz lábbel sem kell, a
 miért büntetésül a szükséges lábbel is elma-
 radt. Mi is így járhatunk — végző bolondéri-
 ánt — ha a ránk nézve elkerülhetlen osztrák
 bank hitelét elfogadjuk.”

A manóba hiszen az a nadrag már sze-
 rept az osztrák nemzeti bank választmányi
 ülésén, a hol egyik börze-lovag és igazgató-
 tanácsos ékes kilvárosi németéssel kideríté,
 hogy a magyarok már a bugyogójukat is ki-
 vájaják. Vajjon Beross ur kétkulacsos közös
 lelke nem järe-e a bécsi bugyugóban. Mert
 kiterik ön tölle, hogy mit jöföte osztrák-ma-
 gyar eljár a bécsi igazgatótanácsba hálai és
 aztán ennek nadraghasonlatával együtt lejjöt
 Magyarorszába bizonyítani, hogy tartuk gra-
 diknak, ha 24 millió adósság ellválásáért
 a bécsi pénzemberek iszonyu kamat mellett
 rendelkezni nyereséggel, érdekeink és jogaink
 eljátszásával egy pár hitel-foltot adnak nadrag
 helyett.

No de hát Beross ur nadraghistóriája
 minden furesasága és osztrák szabása mellett is
 nem egyetlen bolond ötlet volt. Ennél bol-
 ondabb ama indítványa, hogy a népgyűlés
 adjon neki tanúságot a bank felállítására, nézve.
 Hát ugyan honnan szedték fel tanulmányok,

A mama, egy strimfli kötetet vett a ke-
 zébe, s a maga szobájába térv, kissé elgon-
 dolgozott a felöl, hogy ö erről az ösmere-
 tsegről még 25 év óta nem hallott semmit, de
 még azon ütődött meg, hogy az ö leányaihoz
 mennyire hasonlít az a derék földnaggy, any-
 nyi bizonyos, gondola magában, hogy derék
 fia, aztán meg a legatús, idomos magatise-
 letét kezdte elgondolkozni, derék fü te-
 lástok, lástok, hogy ur fajta, de hogy a mindergö-
 be juttot neki eszébe, hogy legatúba menjen
 hisz a csak szegény deákknak valj ...
 Az igaz, hogy annyi nagyon jól esett,
 hogy legatús létére is oly művelt fiatal ember,
 de még hát hiszen jó meg próbálni mindent
 lehet még ö belőle is nagy ember.
 Mari meg Kati, a két legidősb leány,
 mindketten hasonlóképpen külön vonultak, s
 midőn egyedül valának, egymás nyakába bor-
 rutak össze vissza csókolták egymást.
 Na Katim edesem, hogy mulattál leltem;
 ugy-e még így egy karácsonyunk sem tölte el;
 oly jól mult el, oly vígan.
 (Folyt. köv.)

A „DEBRECZENI TÁRÓZAJA.
Falusi életképek
 a régi jó világból.
 Ista Csallán Péter.
 (Folytatás)
 A szép Kati kisasszony, kúlbomben gyö-
 nyörű gömbölyű piros arcú leány lévén, a föld-
 hadnaggy idomos is és talpra esett társalgási
 folyamán még pirossabb lett s látszott rajta,
 hogy oly saját színi nyubus — valami varázs-
 által oly élvezetes helyzetbe jutott, melyet
 ö még 19-ik éve dacára sem érzett soha. —
 szóval nagyon jól folyt a mulatság, s mintkő-
 söbb meg is vallotta, soha sem voltak oly é-
 ves percek, mint a mig Rónaszéki közelébe le-
 hetett.
 Több ilyen és másféle változatok után, a
 karácsonyi ünnepekben tul vagyunk, a legatús
 is nagyszerű predicatióit elmondá a kakastalvai
 hívek előtt s ez érdemeit, Jucei ö nagysága-

ismeretek és olvasás nem tudás nélkül, ez urt
 képviselőnek a szathmáriak? Mert e mondá-
 sából az lástjuk, hogy „bibliás” Kiss János-
 sal nem igen mérközhetik kért. Ha ez igaz
 szeren sem, különben tudta volna, hogy
 Tisza Kálmán lemondásakor a nemzetnek
 nemcsak a bankhoz való jogát ismerté el, de
 egyuttal kijelenté, hogy felső helyen az önálló
 bank felállítására engedélyt kért. Ha ez igaz
 a minthogy hitelles feljegyzések által igazolt
 és az egész ország előtt ismeretes tény, akkor
 vagy oly filkő Tisza Kálmán, a ki tudva ajánl
 lehetett volna a fejedelmessé; vagy Beross Bá-
 lint ur oly filkő, a kinek nadragjában és
 eszmájában rekedt az esze.

Altalában nem lehet eléggé keményen
 megrovni ama hazafiatalan modort, melylyel a
 kötelességet nem ismerő lelketlenség a nemzet
 okoskodásokkal előidézeni törekszik. A hely-
 let, hogy a jog, közérdek és nép ügyes, tel-
 kes, bátorító és igaz szavakkban találna tolmá-
 esolára az értelmi fölényt hánytorgató képi-
 selő-elmeknél; még ök állának elő gyáva,
 tudatlan és kislelkű szószavgyalékkal. A helyett
 hogy jellemességre, és kitartásra buzdítanak a
 nemzetet, melyre mindig, de kivált a meg-
 próbáltatások napjaiban szükségese van; ök ál-
 lának elő a lemondást erény gyantán prédá-
 kálni, s az alprófókát önzést önmegtartóadá-
 sáig futni. Pedig egy tekintet meggyözheti a vilá-
 got, hogy aki adott programból szavát meg-
 nem tartja, hanem csak esuri-esavárja, az nem
 jellemes, de nem is hazafias tettei vezet véghez,
 és mert ezt a derék szathmáriak megértették
 Beross urral, legyenek ödvözölve; de máskor
 aztán válogassák meg képviselőjüket.

„Egyetértés.”
 — A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. Krivácsy
 József ezredes a honvédelmi ház parancsnoká-
 gáról lemondott. Stroff Mihály első elődása
 a készletet miatt péntekre halasztotta. Tolna
 megye alispánjává Peresz Dézós, az igazsá-
 gügyi miniszter fia választott. B. Huev István,
 az abszolút korszaknak egyik legfőbb szereplője
 Magyarországon, Grizban 66 éves korában megh-
 halt. Somoskegy nevezetű ügyes kalandort tartja
 most a fővárosz érdekes dolgokkal. A nevezett
 egyén ki állítólagosan 15 nyelvet beszél s ki a
 külföld által több ízben tüntetett ki érdem-
 rendekkel rendőri hajzsa alatt van. Azonban a
 rendőrségnek öt mindez illig megtalálni nem
 sikerült.

VIDEK.
 Kisujszállás 1877. márt. 15.
 Nagy nap: a magyar nemzet nagy dicső
 napja!
 Forgassatok a történetek mohosolt lap-
 jait, mártius 15-éről sok, sok nagy történeteket
 találotok feljegyezve.
 De ne menjünk vissza emlékünkel a
 régi mult tömkelegébe, ne nyomozgassuk idegen
 népek, s nemzetek történeti adatait;
 álljunk meg Kelenhegyénél, és Dunánk mel-
 lőttésgos hullámalundál, dicső világra taló esemé-
 nyeit látjuk itt hazánk, s nemzetünknek
 vértár, vitégterem nélkül fölfolyni.
 Egy ezred éve s hon ekkor lett nem szá-
 ezer, hanem mintegy 15 millió embernek ha-
 zája. E nap szentesítette az emberi a polgári
 jogot, szabadságot avarta fel az embort a szó
 legnemesebb értelemben, emberré, isten ké-
 pére teremteté lennény.

A szabadság, jog, egyenlőség, szabad
 eszmének szilárd bástyájává szövetkezett a
 szabad sajtó.
 Jaj! hogy e fény sugar rövid csillogás után
 ködbe borult.
 Elborult hazánk ego elborult a magyarnak
 szíve. De mint a természetű borot, természetű derű
 váltja fel egy e hazánk ismét forrású fényát
 nemzeti ödvének kell telvélni.
 Ezek milliók szívében él, lángol e val-
 lóshis hit. Mit erősen, szívből hisz az ember;
 mihez hűség lényé mint-egy tapadva van; az
 teljesedni fog.
 E nemzeti e vallásos hit fejse ki hazánk
 fiait s leányai szívében azon érteket, mely-
 nyek tettekben nyilvánulnak.

